PRO ČTENÁŘE STARŠÍ 18 LET

Dokonalý závěr žhavé série o bratrech Milesových

A co BYLO dál

T. L. SWANOVÁ

metafora

Jameson s Emily se snaží o svého prvního potomka. Tedy, Emily se snaží. Jameson je v pracovním stresu, což nakonec dožene Emily k tomu, že ho unese do thajského wellness resortu, kde by si oba měli odpočinout. Jak je ovšem u Jamesona pravidlem, nic se neobejde bez přehnaně dramatických výlevů.

Tristan se chystá na převzetí Claiřina podniku, snaží se ze svých adoptivních synů vychovat schopné mladé muže, s Claire očekávají první dítě a do toho všeho připravují svatbu. Doufejme, že vše proběhne hladce… pokud někdo ohlídá Pochcánka.

Elliot a Kate měli za to, že už všechny překážky ve vztahu překonali. Od Elliotových pochyb o pravé lásce po Kateinu sestru, ti dva si už vytrpěli dost. Osud jim však připravil ještě jednu zkoušku, ale zdá se, že řešení je blíž, než by se zdálo.

Sledovat Christophera, jak se stává venkovanem, je Haydenina nejoblíbenější volnočasová aktivita. Spolu s Eddiem se smějí Chrisovým pokusům ulovit vlka, který údajně terorizuje okolí, ale nikdo ho neviděl, či pořídit nejplodnější býky, které trh nabízí. Eddie však dospívá a jeho budoucnost leží právě v rukou jeho adoptivních rodičů.

„Naprosto dokonalé. Každý epilog se nesl ve stejném duchu jako kniha, na kterou navazoval. Teď bych si nejradši přečetla celou sérii od začátku.“

– čtenářská recenze, Goodreads

„Nádherná kniha na závěr série. Mrzí mě, že Milesovi bratři končí, ale zároveň mě hřeje u srdce, jak to všechno dopadlo. T. L. Swanová odvedla skvělou práci.“

– čtenářská recenze, Goodreads

A co BYLO dál

T. L. Swanová

A co BYLO dál

Přeložila Michaela Vavrušová

metafora

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude ***trestně stíháno****.*

Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou ***bez souhlasu nositele práv zakázány****.*

Miles Ever After © 2023 by T L Swan
First published in 2023 by T L Swan
Translation © Michaela Vavrušová, 2023
Czech edition © Grada Publishing, a. s., 2024

All rights reserved

ISBN 987-80-271-7133-0 (ePub)
ISBN 987-80-271-7132-3 (pdf)
ISBN 987-80-7625-305-6 (print)

PODĚKOVÁNÍ

Neexistuje dostatek slov, která by dokázala vyjádřit,
jak neskutečně vděčná jsem za to,
jaký život mohu vést.
Živit se psaním knih je pro mě splněný sen.
Ale nemyslím psaní jen tak ledajakých knih,
myslím možnost psát si, o čem chci,
možnost psát příběhy, které miluji.
Mému báječnému týmu,
Kellie, Alině a Lauren, děkuju vám za vše, co pro mě děláte,
máte nesmírný talent a moc si vás vážím.
Díky vám si zachovávám zdravý rozum.
Mým skvělým beta čtenářům,
vy mi pomáháte se ohromně zlepšovat.
Mé krásné mamince, která čte všechno,
co napíšu, a poskytuje mi
neutuchající podporu.
Mému manželovi a třem rozkošným dětem,
děkuji, že mi tolerujete
moje workoholické tendence.
A vám, těm nejvěrnějším čtenářům na celém světě.
Děkuji, že milujete sérii Milesův klub tak jako já.
Je mi strašně líto, že za touto sérií zavírám dveře,
ale jak všichni dobře víme, když se jedny dveře zavřou,
jiné se otevřou.
Máme toho spoustu, na co se můžeme těšit.
S láskou,

Tee xoxo

VDĚK

Schopnost být vděčný;
ochota projevit uznání a oplatit laskavost.

VĚNOVÁNÍ

Tuto knihu bych chtěla věnovat abecedě,
jejíchž šestadvacet písmen mi změnilo život.
V těchto šestadvaceti znacích jsem se našla
a nyní žiji svůj sen.
Až budete příště odříkávat abecedu,
vzpomeňte si na její moc.
Já to dělám každý den.

JEDNOU za ŽIVOT

EPILOG

MILESŮV KLUB

1

JEDNOU ZA ŽIVOT: EPILOG

Emily

Dveře výtahu se otevřou a já z něj vystoupím do vestibulu. „Ahoj, Sammio." S úsměvem procházím recepcí.

„Díky bohu, že jsi tady." Vykulí oči.

Uchechtnu se, ten pohled znám.

„Zase má svůj den, co?" zeptám se.

„I tak se to dá říct."

„Můj manžel je protiva."

„Jsi milá." Sammia se ušklíbne a obrátí se zpátky k počítači. „Je u sebe v kanceláři."

„Díky." Vykročím chodbou dál. Vzala jsem si v práci odpoledne volno a přišla jsem Jamesona zkontrolovat. Něco se mi na něm nezdá.

Nejsem si jistá, co přesně se s ním děje, ale vždycky poznám, jak moc je vystresovaný, podle toho, jak probíhá sex. Čím víc je ve stresu, tím drsnější máme sex.

Nemilovali jsme se už celé týdny, zato každý den šukáme o sto šest.

Včera si šel zničehonic třikrát zaběhat. Jednou ráno, jednou, když přišel domů, a naposledy v deset večer, než si šel

lehnout… Takže si troufám tvrdit, že můj manžel ve stresu je.

Nic nového pod sluncem.

Jameson Miles má v sobě ten typ nezkrotné energie, který nevybije pouhým běháním v Central Parku, ani kdyby běžel seberychleji.

Zaklepu na dveře. „Ťuky ťuk."

„Co je?" zavolá.

No potěš.

Zaculím se a otevřu dveře; najdu ho, jak zírá na obrazovku počítače. „Co chceš?" zeptá se, aniž by vzhlédl.

„Poslali mě k vám z personálního, pane. Přistihli mě, jak se na pracovním počítači dívám na porno."

Zvedne oči a zahledí se na mě. „Opravdu?"

„Ano, pane."

Sevře čelist, pohledem zabloudí k mým chodidlům a pak zase zpátky k obličeji. Jazykem si přejede po zubech.

Nehraju fér, jsem tu z jednoho jediného důvodu.

Abych svého muže ojela na jeho stole.

Mám na sobě ten nejrajcovnější ohoz sekretářky, ten, který tak zbožňuje. Šedou sukni a hedvábnou halenku, s podvazkovým pásem a kalhotkami bez rozkroku.

„A na co ses dívala?" odvětí úsečně.

„Na *Kuřbu ředitelova péra*, pane."

Povytáhne obočí, zvedne dálkové ovládání a zmáčkne na něm nějaké tlačítko. Slyším, jak se dveře za mnou zamykají.

„A proč ses dívala zrovna na *Kuřbu ředitelova péra?*" vyptává se bez sebemenšího náznaku emocí.

„Je to taková moje fantazie, kterou jsem zatím neměla možnost si vyzkoušet."

„Opravdu?"

„Já…" pro větší efekt se odmlčím. „Prostě mi vždycky vrtalo hlavou, jak byste asi chutnal… Vím, že jste ženatý, ale…" Pokrčím rameny.

Proč je zlobení taková zábava?

„Ale co?“ vyštěkne.

„Prostě jsem si říkala, jestli existuje nějaká šance, že bych vám ho mohla vykouřit, pane?“

Prudce se nadechne a zády se opře o opěradlo; upřeně jeden druhého pozorujeme. Vzduch se mezi námi tetelí.

Miluju tuhle hru.

„Tohle je mediální společnost, Emily. Žádný bordel.“

„Ano, pane, to já vím.“

„Kdyby se o tom někdy dozvěděla má žena…“

„Nedozví.“ Olíznu si rty a sklopím oči k jeho rozkroku. „Na mou duši, přísahám.“

Stoupne si a rozepne si kalhoty. „Klekni na kolena, sakra,“ zavrčí.

Svezu se na podlahu a stále se snažím ubránit úsměvu. Jsem za něj provdaná už víc než rok a tahle role mě baví nejvíc.

Perverzačka.

Přistoupí ke mně, s povýšeným pohledem mi odhrne vlasy z obličeje a palcem mě pohladí po rtech. „Buď hodná holka a předveď mi, co se ti honí hlavou.“

Přikývnu a otevřu pusu; přejede mi špičkou penisu po jazyku a já ucítím, jak proniká do mých chuťových buněk.

Souhlasně zasykne. „Já tu tvoji nenažranou pusu opíchám, Emily.“

Tělem mi proběhne záchvěv vzrušení.

„A ty budeš svého prohřešku ještě litovat.“ Rukama mě agresivně popadne za vlasy. „Viď?“

„Ne, pane.“

Povytáhne obočí. „Ty jsi mi řekla ne?“

Kývnu a v břiše mi poletují motýli. Bez ohledu na to, jak dobře toho muže znám nebo jak moc mě miluje, vždycky balancuju na pokraji nebezpečí, když si takhle zahrávám s ohněm.

Přikývnu.

„Velká chyba.“ Zasune mi ho tak hluboko do krku, že se začnu dávit, ale to ho v žádném případě nezastaví. Zastrčí ho ještě dál, až mi začnou slzet oči.

Se zakašláním si ho z pusy vytáhnu.

Zasměje se. „Kašlání ti nepomůže, děvenko.“ Znovu a znovu mi ho zasouvá do úst a oběma rukama mi svírá vlasy, zatímco mě šuká do pusy.

Hrubě a bez servítků.

Přesně, jak se mi to líbí.

Představuju si, jak asi vypadáme. Já na kolenou v jeho kanceláři. On… v mých ústech. Přiráží a přiráží do rytmu svého přerývaného dechu.

Cítím, jak mu ještě víc tvrdne, a stisknu k sobě nohy. Udělá se beze mě.

„Kuř mi ho,“ vyrazí ze sebe chraplavě. „Pořádně.“ Za vlasy mě tahá málem bolestivě, a než se naděju, zvedá mě na nohy, ohýbá mě přes stůl a zvedá mi sukni. Jakmile spatří moje podvazky a kalhotky bez rozkroku, procedí mezi zuby: „Jo, kurva.“

Jedním plynulým pohybem do mě zajede, otevřenou dlaní mi přitiskne obličej k desce stolu a drží mě přišpendlenou na místě.

„Ach…“ zasténám, zcela přemožená dominancí tohoto muže.

Dokonalé.

Píchá mě jak o život, až mi před očima vyskakují hvězdičky. Jeho mohutný penis si od mého těla bere přesně to, co potřebuje. Noří se do mě s vlhkým mlaskavým zvukem a mě se zmocňuje vlna slasti, při které nad sebou úplně ztrácím kontrolu.

Přirazí jednou, podruhé, potřetí… a pak zůstane hluboko ve mně, nyní zcela ovládán vlastním tělem. Nahromaděné emoce z něj vytrysknou a on se udělá do hlubin mého těla.

Ztěžka oddechujeme, snažíme se vrátit na zem. Vytáhne mě na nohy a něžně mě políbí.

Zcela odlišným způsobem, než jakým si mě právě podmanil.

Ale takoví my už jsme. Tohle je náš normální den.

Dokonalý protiklad.

Vezme můj obličej do dlaní a znovu mě políbí. „Dobré odpoledne, paní Milesová." Na rtech ucítím jeho temný úsměv.

„Jsi sprostý úchylák," zašeptám.

Stáhne mi sukni na místo a urovná mi košili. „A ty se mě nemůžeš nabažit, takže vyhrávám."

Svalí se na svou kancelářskou židli, přitáhne si mě na klín, zaboří mi obličej do prsou a chvíli jen tak sedí.

Přestože jsem momentálně ukojená a celá zjihlá, neujde mi náznak úzkosti v jeho chování. Zmocňuje se mě nervozita. Vážně je napjatý jako struna. Cítím to na něm i teď, sálá to z jeho nitra.

Rozhlédnu se a na jeho stole uvidím napůl vypitou sklenku whisky. Vzápětí mrknu na hodiny na počítači: jedna hodina odpoledne.

„Proč piješ během dne?" zeptám se.

Dramaticky si povzdechne. „Nezačínej."

„Jamesone. Nezačínej s tím svým *nezačínej.*" Vstanu. „Jsi příliš ve stresu. Tohle musí skončit."

„Jsem v pohodě. Nech to být a nekaž to."

„Uvědomuješ si, že se nemůžeme pokoušet o miminko, dokud ten stres nedostaneš pod kontrolu?"

„Nemám čas brát si volno, Emily."

„Ale ano, máš. Zavolám Tristanovi. Může přijet a zaskočit za tebe."

Nezaujatě obrátí oči ke stropu. „Přišla jsi sem, abys mě pozvala na oběd, nebo co?"

„Neodbíhej od tématu," odseknu, vezmu sklenku s whisky a vyliju ji do umyvadla. „Popravdě jsem ti přišla vykouřit péro. S pitím během dne je konec," oznámím mu.

„Ano, mami."

„Ano," opáčím. „Přesně tak, chci být matka. Ty se pořád chceš pokoušet o dítě, ale přitom jsi v takovém stresu, že musíš pít whisky, abys vůbec dokázal přežít den. Do takového prostředí naše dítě přivést nechci, Jayi."

Ztěžka vydechne. Ví, že mám pravdu.

Vtip je v tom, že já už se o dítě potají snažím. Sotva se mi svěřil, že chce dítě, vysadila jsem prášky. Vím, že jsem mu to měla říct, ale milování je pro Jamesona bezpečné teritorium, jediná příležitost, kdy doopravdy vypne mozek a nechá se unášet okamžikem.

Když potřebuje uniknout od tlaku, má mě a společně máme tohle.

Nádherný akt dvou zamilovaných lidí.

Navíc ho znám; jakmile mu řeknu, že se o to aktivně pokoušíme, stane se z toho pro něj cíl, bude tím naprosto posedlý a bude se nervovat, když se nám to nepovede. Radši bych ho překvapila, až přijde čas, pokud se nám poštěstí.

„Zařídím nám dovolenou, musíme vypadnout."

Obrátí oči v sloup.

„A teď se mnou půjdeš domů."

„Teď domů nepůjdu."

Nakloním se přes něj a vypnu mu počítač. „Tebe se nikdo na nic neptal."

Zůstane nehybně sedět na židli a já si mu znovu sednu na klín a obejmu ho. „Zlato… poslouchej mě. Miluju tě; chci, abychom spolu měli dlouhý a šťastný život. Copak nechceš to samé?"

„Chci."

„Je čas, aby sis dal na chvíli pohov. Vážně si myslíš, že necítím, co se v tobě teď odehrává?"

Očima se vpíjí do těch mých.

„Ty uzávěrky a tabulky, ředitelé… nic z toho nemá žádný význam, pokud nežiješ kvalitní život." Zlehka ho políbím a odhrnu mu vlasy z čela. „Máš práci, kde jsi pod nesmírně velkým tlakem, a je naprosto přirozené, že jsi napjatý. Ale musíš se naučit taky někdy vypnout. Takhle ze sebe nemůžeš vydávat to nejlepší ani pro mě, ani pro Miles Media, ani pro své bratry a rodiče. A ze všeho nejmíň pro sebe."

Zatímco poslouchá, přitiskne mě k sobě pevněji.

„Nebylo by skvělé chodit do práce každý den svěží a odpočatý? Aniž by tvůj mozek neustále těkal mezi milionem záložek, které tam máš otevřené?“

Zhluboka vydechne a já vím, že si uvědomuje, že mám pravdu.

„Jdeme domů.“ Za ruku ho vytáhnu na nohy a dám do pořádku stůl. Posbírám mu věci a jeho aktovku si přehodím přes rameno. Provedu ho recepcí. Když nás zahlédnou děvčata, zvednou hlavy.

„Pro dnešek odcházím,“ informuje Sammiu.

„Ano, jistě,“ usměje se. „Dobrý nápad.“

„A na nějakou dobu si vezme volno, jen se musím domluvit s Tristanem, kdy může dojet a zaskočit za něj,“ dodám.

„To se ještě uvidí.“ Jameson obrátí oči v sloup. „Jsem obětí únosu, Sammio, vidíte to?“

Sammia se znovu usměje a my vkročíme do výtahu. Dveře se zavřou. Obrátíme se k nim čelem.

„Víš, o čem si teď holky na recepci povídají?“ zeptá se jakoby mimochodem.

„O tom, jak tě miluju a jak dobře se starám o duševní zdraví svého muže?“ zaculím se na něj rozpustile.

„Ne.“ Narovná si kravatu. „Samá voda.“

„Tak co si teda říkají?“

„Že z tebe jde cítit mrdka.“ Rukou mě chytne mezi nohama.

„Přestaň.“ Nahlas se zasměju, plácnu ho po ruce a pohledem přitom zalétnu ke kamerám. „Není ze mě cítit mrdka,“ utrousím.

Panebože, co když jo?

Laškovně na mě zamrká. „Věř mi, je.“

Zatímco auto vjíždí na velkou kruhovou příjezdovou cestu, žaludkem mi zmítají nervy.

Dokázala jsem to.

Přiměla jsem Jamesona, aby si vzal dovolenou a odjel se mnou. Tristan za něj v práci zaskakuje a všechno běží podle plánu.

Je tu jen jeden drobný problém.

Jay si myslí, že jsme přijeli do Thajska, abychom strávili dovolenou v luxusním resortu. Neřekla jsem mu, že se ve skutečnosti jedná o wellness pobyt.

Žádný alkohol, samé zdravé jídlo, meditace, denní léčebné seance čínské medicíny, taj-či, pilates a masáže.

Pro Jamesona Milese nejhorší noční můra.

Vyhlédne z okénka a zamračí se. „Co to má být?"

„Překvapení." Usměju se s nadějí v očích.

Povytáhne obočí. „Co tím myslíš, překvapení?"

„No." Nakloním se přes něj a otevřu dveře. „Chtěli jsme si někde odpočinout a tohle je na to ideální místo."

„Co tím chceš říct?"

Kruci, budu to na něj muset prostě na rovinu vybalit.

„Domluvila jsem nám wellness pobyt, zlato. Není to skvělé?"

„Cože?" Zabouchne dveře od auta. „Do prdele, to ani náhodou, Emily."

„Jamesone," řeknu přísně. „Vylez z toho auta."

„Ne." Zamáčkne zámek na dveřích. „Tak tohle má být ta odpočinková dovolená, cos nám zařídila? Nemůžu tomu kurva uvěřit."

Řidič se na předním sedadle zasměje.

„Na tom není nic vtipného. Jeďte."

Řidič zalétne ve zpětném zrcátku očima ke mně, zda souhlasím.

„Nikam nejezděte," vyštěknu. „Přestaň se chovat jako přerostlé mimino. Vystup z toho auta, Jamesone. Okamžitě."

„V žádném případě." Založí si ruce na prsou. „V tomhle zatraceném hipísáckém podniku bydlet *nebudu*."

„A to já zase jo."

„Dobře. Užij si chroustání trávy."